

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้สรรพนามในพระคัมภีร์ไบเบิลสองฉบับ คือ พระคัมภีร์ฉบับปี ค.ศ.1971 ของสมาคมพระคริสตธรรมไทยซึ่งเป็นพระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยที่ได้รับความนิยมและเป็นที่แพร่หลายมากที่สุดในปัจจุบัน กับ พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่ายของศูนย์กลางการแปลพระคัมภีร์โลกหรือ World Bible Translation Center โดยผู้วิจัยได้ศึกษาการใช้สรรพนามเฉพาะในพระกิตติคุณลูกาอันเป็นหนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิล โดยวิธีแจกแจงข้อมูลเป็นตารางแสดงการใช้สรรพนามเปรียบเทียบระหว่างพระคัมภีร์ทั้งสองฉบับ โดยแบ่งตารางตามพจน์และบุรุษของคู่สนทนา เป็นทั้งหมด 7 ตาราง ดังนี้

	ผู้พูด บุรุษที่ 1	พูดกับ	ผู้ฟัง บุรุษที่ 2
ตารางที่ 1	เอกพจน์	พูดกับ	เอกพจน์
ตารางที่ 2	เอกพจน์	พูดกับ	พหูพจน์
ตารางที่ 3	พหูพจน์	พูดกับ	เอกพจน์
ตารางที่ 4	พหูพจน์	พูดกับ	พหูพจน์
	ผู้พูด บุรุษที่ 1	อ้างถึง	ผู้ที่ถูกอ้างถึง บุรุษที่ 3
ตารางที่ 5	เอกพจน์	อ้างถึง	เอกพจน์
ตารางที่ 6	เอกพจน์	อ้างถึง	พหูพจน์
ตารางที่ 7	พหูพจน์	อ้างถึง	เอกพจน์

เหตุผลที่ผู้วิจัยจัดทำข้อมูลเป็นตารางเช่นนี้ก็เพื่อทำให้สามารถที่จะแสดงข้อมูลและวิเคราะห์ผลการใช้สรรพนามของพระคัมภีร์ทั้งสองฉบับได้ละเอียดยิ่งขึ้น กล่าวคือ เมื่อเทียบสัดส่วนของการใช้สรรพนามทั้งหมดแล้วพบว่าพระคัมภีร์ทั้งสองฉบับมีการใช้สรรพนามที่ต่างกันเป็นสัดส่วนมากกว่าที่เหมือนกัน ดังจะเห็นได้จากตารางสรุปสัดส่วน ดังต่อไปนี้

ตารางที่	1	2	3	4	5	6	7
ต่างกันทั้งบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2	41%	4.34%	44.44%	-	-	-	-
ต่างกันเฉพาะบุรุษที่ 1	17%	13.04%	44.44%	-	-	-	-
ต่างกันเฉพาะบุรุษที่ 2	28%	73.9%	11.11%	100%	-	-	-
เหมือนกันทั้งบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2	14%	8.69%	-	-	-	-	-
ต่างกันทั้งบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3	-	-	-	-	6.6%	-	-
เหมือนกันทั้งบุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 3	-	-	-	-	33.4%	-	-

จากตารางสรุปสัดส่วนนี้จะเห็นว่า ตารางที่ 2 และ 4 มีการใช้เฉพาะสรรพนามบุรุษที่ 2 ต่างกันมากที่สุด และตารางที่ 5 6 และ 7 มีการใช้สรรพนามเฉพาะบุรุษที่ 3 ต่างกันมากที่สุด สรุปได้ว่าการใช้สรรพนามของพระคัมภีร์ทั้งสองฉบับนี้ มีการใช้สรรพนามแตกต่างกันมากกว่าเหมือนกัน โดยเป็นความแตกต่างของการใช้เฉพาะบุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3 เห็นได้ว่าการที่คณะผู้แปลมีนโยบายในการแปลที่ต่างกัน มีกลุ่มเป้าหมายที่ต่างกัน ส่งผลให้ขั้นตอนในการตัดสินใจเลือกรูปแบบการแปลนั้นต่างกันด้วยอันส่งผลให้สรรพนามที่ได้แตกต่างกันมากกว่าเหมือนกัน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลทำให้การใช้สรรพนามต่างกัน โดยมุ่งศึกษาที่ปัจจัยทางไวยากรณ์อันได้แก่ ทจน์ บุรุษ และเพศ และปัจจัยทางสังคม อันได้แก่ เรื่อง สถานการณ์ เรื่องกาลเทศะและความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา จากการศึกษาสรุปผลได้ดังนี้

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สรรพนาม		
ตารางที่	พระคัมภีร์ฉบับปี ค.ศ. 1971	พระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย
1	พจน์ และ บุรุษ	พจน์ และ บุรุษ สถานะและความสัมพันธ์
2	พจน์ และ บุรุษ	พจน์ และ บุรุษ สถานะและความสัมพันธ์
3	พจน์ บุรุษ กาลเทศะและ ความสัมพันธ์	พจน์ และ บุรุษ สถานะและความสัมพันธ์ กาลเทศะ
4	พจน์ และ บุรุษ เพศ	พจน์ และ บุรุษ เพศ
5	พจน์ เพศ และ สถานะ	เพศ และ สถานะ
6	พจน์ และ สถานะ	พจน์ และ สถานะ
7	พจน์ บุรุษ และ สถานะ	พจน์ บุรุษ

จากตารางสรุปปัจจัยนี้จะพบว่า ปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สรรพนามในพระคัมภีร์ทั้งสองฉบับ คือ ปัจจัยทางไวยากรณ์ โดยที่ทั้งสองฉบับจะใช้ปัจจัยทางไวยากรณ์ อันได้แก่ พจน์ และบุรุษ เป็นเกณฑ์ในการเลือกเป็นพื้นฐาน โดยที่ปัจจัยเรื่องเพศจะมีบทบาทค่อนข้างน้อย ซึ่งไม่บ่งเพศในขณะที่ฉบับอ่านง่ายมีแนวโน้มที่จะใช้ ผม ในเกือบทุกกรณี ยกเว้นในการพูดกับพระเจ้าซึ่งพระคัมภีร์ทั้งสองฉบับใช้คำราชาศัพท์เหมือนกัน

ลักษณะสำคัญของการใช้สรรพนามในฉบับ 1971 สรุปได้ดังนี้

1. สรรพนามที่ใช้มีแนวโน้มไม่บ่งเพศของผู้พูดและผู้ฟัง เช่น เมื่อผู้พูดเป็นบุรุษที่ 1 เพศชาย พระคัมภีร์ฉบับปี ค.ศ.1971 อาจใช้ ข้าพระองค์ เรา หรือข้าพเจ้า เช่นเดียวกับเมื่อเป็นเพศหญิงซึ่งไม่บ่งเพศ บุรุษที่ 2 พบว่าสรรพนามที่ใช้ เช่น เจ้า ท่าน ซึ่งก็เป็นสรรพนามที่ไม่บ่งเพศเช่นกัน

2. สรรพนามที่ใช้เป็นภาษาเขียนมีการใช้ซ้ำ ๆ มีการเปลี่ยนแปลงตามปัจจัยทางสังคมน้อยมาก เช่น สรรพนามที่ใช้ทั้งหมดมีดังนี้

บุรุษที่ 1 ได้แก่ ข้าพเจ้า เรา ข้าพระองค์ ข้า

บุรุษที่ 2 ได้แก่ ท่าน เจ้า เอ็ง

บุรุษที่ 3 ได้แก่ นาง พระองค์ เขา มัน

3. มีเพียงหนึ่งครั้ง ซึ่งปัจจัยทางสังคมเรื่องสถานะมีอิทธิพลในการใช้คำสรรพนาม คือ พบสรรพนามที่เรียกอาชีพ ได้แก่คำว่า พระอาจารย์

ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยเรื่องสถานะความสัมพันธ์และกาลเทศะมีบทบาททำให้สรรพนามในพระคัมภีร์ฉบับอ่านง่ายต่างจากฉบับปี ค.ศ.1971 เป็นอย่างมากซึ่งลักษณะที่แตกต่างกันของการใช้สรรพนามในฉบับอ่านง่ายสรุปได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ฉันท์เครือญาติ พบว่าฉบับอ่านง่ายมีการใช้สรรพนามในการเรียกญาติเมื่อคู่สนทนามีความสัมพันธ์เป็นญาติกัน เช่น ป้า กับ หลาน พ่อ กับ ลูก
2. กาลเทศะที่ผู้พูดมีทัศนคติต่อผู้ฟังที่เปลี่ยนไป เช่น เมื่อมีอารมณ์โกรธสรรพนามที่เรียกจากเดิมเรียกว่า คุณ จะเปลี่ยนเป็น แก เป็นต้น
3. สถานะของผู้ฟังแสดงถึงอาชีพ ในฉบับอ่านง่ายมีการเรียกสรรพนามบุรุษที่ 2 โดยใช้อาชีพ เช่น อาจารย์ ซึ่งพบในฉบับปี ค.ศ.1971 เช่นกัน แต่ต่างกันว่าฉบับ1971จะใช้คำราชาศัพท์คือ พระอาจารย์
4. สถานะที่แสดงถึงเพศ พบว่าฉบับอ่านง่ายนั้นเน้นให้สรรพนามที่ใช้แสดงถึงเพศหญิงและชาย เช่น การใช้ เธอ ผม นาง แทนที่จะเป็นคำว่า เขา ท่าน ซึ่งไม่บ่งเพศเช่นในฉบับปี ค.ศ.1971

การอภิปรายผล

เมื่อพิจารณาปัจจัยที่ทำให้การใช้สรรพนามในพระคัมภีร์ทั้งสองฉบับแตกต่างกันแล้ว พบว่า ปัจจัยหลักในที่นี้คือปัจจัยในเรื่องสถานะและความสัมพันธ์ซึ่งเป็นปัจจัยทางสังคม เห็นได้ว่า การใช้สรรพนามในภาษาไทยเป็นเรื่องสลับซับซ้อน นอกจากจะต้องพิจารณาปัจจัยในเรื่องไวยากรณ์ อันได้แก่ เพศ พจน์และบุรุษแล้ว ยังต้องพิจารณาปัจจัยทางสังคมด้วย การใช้สรรพนามสำหรับคน ๆ หนึ่งให้เหมาะสม จะต้องพิจารณาปัจจัยหลาย ๆ ประการพร้อม ๆ กัน มิเช่นนั้นจะก่อให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาดได้ การใช้สรรพนามในภาษาไทยเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมที่ละเอียดอ่อนของคนไทยในการใช้ภาษาเพื่อสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างคนในสังคมได้เป็นอย่างดี

การที่พระคัมภีร์ทั้งสองฉบับมีการแปลสรรพนามที่ต่างกันนั้น เป็นผลจากขั้นตอนก่อนกระทำการแปล นั่นคือ ในการแปล และกลุ่มผู้อ่านเป้าหมายของพระคัมภีร์ทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ก็ส่งผลให้รูปแบบการแปลและสรรพนามที่ได้แตกต่างกันไปด้วย

ผลจากการวิเคราะห์ตารางข้อมูล ทำให้ทราบว่า ผลการวิจัยฉบับนี้เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย กล่าวคือ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ว่าการแปลสรรพนามที่ต่างกันนี้เป็นผลมาจากวัตถุประสงค์ของคณะผู้แปลที่ต่างกัน ซึ่งผลที่ได้สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์นี้มีอิทธิพลต่อการแปลสรรพนามในพระคัมภีร์ฉบับปี ค.ศ.1971 เนื่องจากคณะผู้แปลมีวัตถุประสงค์ที่จะ

รักษาความศักดิ์สิทธิ์ของตัวบทซึ่งแสดงออกทางรูปภาษาที่ใช้ คือ ให้มีรูปภาษาที่เป็นทางการ เป็นภาษาที่ใช้ในยุคอดีต ภาษาที่ได้จึงเป็นภาษาเขียนที่ใช้คำสรรพนามราชาศัพท์ เช่น ข้าพระองค์ พระองค์ และใช้สรรพนามที่เป็นภาษาเขียนที่ทางการ เช่น เรา ท่าน ข้าพเจ้า นาง ซึ่งเราไม่พบสรรพนามเหล่านี้ในภาษาพูด

ส่วนพระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย ซึ่งแม้ผู้ที่กำหนดรูปแบบการแปลนั้นมีใช้คณะผู้แปล แต่ได้รับเอานโยบายการแปลมาจากองค์กรที่เผยแพร่ศาสนาที่สนับสนุนการแปลนี้ คือ World Bible Translation Center ซึ่งมีเจตนาให้จัดทำพระคัมภีร์สำหรับผู้ที่มีการศึกษาน้อยและไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องศาสนาคริสต์ รูปแบบภาษาจึงเป็นลักษณะภาษาเขียนที่มีโครงสร้างไม่ซับซ้อน และมีเจตนาให้สรรพนามที่ใช้ในบทสนทนานั้นเป็นภาษาที่ไม่เป็นทางการและใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่ายโดยที่ลดความสำคัญของปัจจัยในเรื่องยุคสมัยของตัวบทต้นฉบับออกไป กล่าวคือ สรรพนามที่ใช้ในปัจจุบัน เช่น ผม คุณ ดิฉัน เป็นคำในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้พบว่า การแปลสรรพนามในฉบับนี้ให้ความสำคัญที่ปัจจัยย่อยในการสื่อสารต่างๆ เช่น ทศนคติ อารมณ์ ของคู่สนทนาด้วย ซึ่งพบว่าสรรพนามที่ใช้เปลี่ยนไปเมื่อผู้พูดมีทศนคติหรืออารมณ์ที่เปลี่ยนไป เช่น เมื่อโกรธหรือดูถูกสรรพนามที่ใช้เรียกบุรุษที่ 2 เปลี่ยนจาก คุณ เป็น แก เอ็ง เป็นต้นอันเป็นลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากฉบับปี ค.ศ. 1971

การที่พระคัมภีร์ทั้งสองฉบับมีการใช้สรรพนามที่ต่างกันนี้ก็เนื่องจากการที่ผู้แปลมีวัตถุประสงค์ในงานแปลที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการแปลเรื่อง Skopostheorie ที่เน้นในเรื่องการแปลให้เหมาะกับวัตถุประสงค์การใช้งาน ซึ่งวัตถุประสงค์ในการใช้พระคัมภีร์ก็คือ การสร้างความเข้าใจในพระคัมภีร์และนำไปสู่การเกิดศรัทธาในศาสนาได้ซึ่งพบว่าพระคัมภีร์ฉบับปี ค.ศ. 1971 ได้บรรลุวัตถุประสงค์นี้แล้วเนื่องจากเป็นพระคัมภีร์ที่มีแพร่หลายและเป็นฉบับมาตรฐานที่ใช้กันทั่วไปมาเป็นเวลานาน สำหรับพระคัมภีร์ฉบับอ่านง่ายก็ย่อมต้องใช้เวลาและการวิจัยต่อไป เพื่อพิสูจน์ว่าจะบรรลุเป้าหมายได้หรือไม่

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาวิจัยในเรื่องผลของการใช้สรรพนามที่เกิดกับผู้อ่านจากการอ่านพระคัมภีร์ฉบับอ่านง่าย เพื่อให้ทราบว่าพระคัมภีร์ฉบับนี้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ คือ การทำให้ผู้อ่านที่มีใช้คริสเตียนและผู้ที่มีการศึกษาน้อยสามารถเข้าใจเนื้อหาในพระคัมภีร์ได้ดียิ่งขึ้นหรือไม่ อย่างไร
2. การศึกษาวิจัยองค์ประกอบอื่น ๆ ภายในตัวบทของพระคัมภีร์ไบเบิลที่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจสำหรับผู้ที่มีการศึกษาน้อย

3. การศึกษาวิจัย เรื่องการประเมินงานแปลพระคัมภีร์ฉบับอ่านง่ายว่า เป็นประเภทงานแปล (Translation) หรือ งานเรียบเรียงหรือดัดแปลง (Adaptation)